

Міністерство освіти та науки, молоді та спорту України
Міністерство охорони здоров'я
Сумський державний університет
Медичний інституту

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ТЕОРЕТИЧНОЇ ТА ПРАКТИЧНОЇ МЕДИЦИНИ

Topical Issues of Clinical and Theoretical
Medicine

Збірник тез доповідей
III Міжнародної науково-практичної конференції
Студентів та молодих вчених
(Суми, 23-24 квітня 2015 року)

Суми
Сумський державний університет
2015

ВПЛИВ ФІТОПРЕПАРАТУ КАНЕФРОН Н НА РІВЕНЬ СЕЧОВОЇ КИСЛОТИ В КРОВІ ХВОРИХ З ПОДАГРИЧНИМ АРТРИТОМ

*Сміян С.І., Франчук М.В., Маховська О.С., Задорожна Л.В., Легка Л.Л.
Тернопільський державний медичний університет ім. І.Я.Горбачевського
кафедра внутрішньої медицини №2
КЗ ТОР Тернопільська університетська лікарня
ревматологічне відділення*

Патогенез подагричної нефропатії пов'язаний з гіперпродукцією сечової кислоти (СК) та дисбалансом між процесами канальцевої секреції та реабсорбції уратів. Саме тому актуальним є попередження розвитку нефролітіазу при подагрі та глибше вивчення даного стану.

Метою дослідження було визначити вплив Канефрону Н на рівень СК в крові у хворих на подагру.

Матеріали і методи. Обстежено 20 хворих на хронічний подагричний артрит з сольовим діатезом нирок. Середній вік пацієнтів становив $48,9 \pm 5,21$ років. В процесі дослідження хворі були розподілені на дві групи за методом лікування: I – отримували стандартну гіпоурикемічну терапію (аллопуринол 300 мг/день) в поєднанні з фітопрепаратом Канефрон Н; II – стандартну терапію. Тривалість спостереження склала 1 місяць.

Результати дослідження та обговорення. Встановлено, що після проведеного лікування середнє значення рівня СК в крові пацієнтів першої групи становило – $(0,436 \pm 0,081)$ ммоль/л, а у хворих, які отримували модифіковане лікування – $(0,359 \pm 0,138)$ ммоль/л. Загалом, досягнення цільового рівня СК в крові було констатовано у 90% пацієнтів I групи і у 20% II групи.

Висновок. Додавання Канефрону Н до стандартної гіпоурикемічної терапії аллопуринолом дозволяє більш ефективно досягнути цільового рівня сечової кислоти в крові хворих на подагру.

ДОСЛІДЖЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИКОРИСТАННЯ БІСОПРОЛА У ЛІКУВАННІ АРТЕРІАЛЬНОЇ ГІПЕРТЕНЗІЇ

Сміянов В.А., Борщ Ю.М.

Сумський державний університет, медичний інститут, кафедра сімейної медицини

На сьогодні актуальність дослідження ефективності використання різних гіпотензивних засобів та їх комбінацій для лікування артеріальної гіпертензії обумовлена широтою розповсюженості, постійним збільшенням захворюваності і високим рівнем інвалідності серед населення.

Метою нашого дослідження було дослідити ефективність бісопрололу у лікуванні артеріальної гіпертензії.

Матеріали і методи: До дослідження було залучено 35 хворих на артеріальну гіпертензію віком 45–69 років з них 20 чоловіків та 15 жінок, середній вік становив $(58,6 \pm 1,03)$ роки. Усі хворі лікувалися на базі Глухівської ЦРЛ з серпня по жовтень 2014 року.

Результати дослідження: Під час аналізу медичних карток було виявлено, що досягнення цільового рівня систолічного та діастолічного артеріального тиску при використанні монотерапії бісопролола спостерігалось у 26 хворих (74,3%). Інші 9 хворих (25,7%) для досягнення цільового рівня артеріального тиску мали необхідність у застосуванні допоміжних антигіпертензивних засобів, таких як амлодипін або лізиноприл. За час лікування гіпертензивні кризи та інші ускладнення зареєстровані не були.

Висновок: Бісопролол є достатньо ефективним і безпечним антигіпертензивним засобом як монотерапії, так і при комбінованому застосуванні.